

РЕШЕНИЕ

№ 1388

гр. София, 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **206** по описа за **2021** година докладвано от съдия Жанета Малинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във вр. 11, ал.4 от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на Кмета на Столична община, район “О. купел“, предявена чрез процесуален представител –старши юрисконсулт Е. Л. против Решение № 20207457/ 25.09.2020г., постановено по гр.дело № 25714/2015г. по описа на Софийски районен съд, 38 състав. В жалбата са наведени доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и необосновано - касационно основание по смисъла на чл.209, т.3 от АПК. Излагат се подробни съображение в тази насока. Заявено е искане да се отмени обжалваното решение и да се остави в сила Заповед № РД-09-44/19.03.2011г. на Кмета на район“О. купел“, като правилна и законосъобразна. На основание чл. 78, ал.8 от ГПК се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответниците по касационната жалба- Е. Г. М.-И., Л. И. М. и М. Н. М., чрез пълномощника си адв. Ж. оспорват касационната жалба в представено писмено становище, в което се развиват подробни съображения за неоснователност на касационната жалба.

От пълномощника на ответниците по касация- адв. А. Ж. е депозирана частна жалба против Разпореждане № 20229736/2020г., с което е оставена без уважение молбата за допълване на решението, в частта относно присъдените на доверителите му разноски.

Развиват се подробни съображения за неправилност на обжалваното разпореждане. Заявено е искане същото да се отмени и да се присъдят допълнително разноски по 360.00 лева, за две от доверителките му.

Ответникът по частната жалба – Кмета на СО, район “О. купел“ в представен в срок писмен отговор оспорва частната жалба, с искане да се остави без уважение.

В съдебно заседание касаторът - Кмет на Столична община, район “О. купел“ редовно призован, се представлява от юриконсулт Л., която поддържа касационната жалба. Излага съображения за неправилност на обжалваното решение.

Ответниците: Е. Г. М.-И. и Л. И. М. редовно призовани, не се явяват, представляват се от адв. А. Ж. от САК.

Ответницата М. Н. М. редовно призована, се явява лично и с адв. А. Ж. от САК, който от името на доверителите си оспорва касационната жалба по съображенията, изложени в представено в срок писмено становище и по съображения, изложени в съдебно заседание. Претендира присъждане на направените разноски пред настоящата инстанция, съгласно приложен списък по чл.80 от ГПК и фактура №0..485/04.02.2021г.

Участващият в касационното производство прокурор от Софийска градска прокуратура изразява заключение, че решението на въззивния съд е правилно и законосъобразно и моли да остане в сила.

Административен съд София-град, в настоящия състав, като обсъди доказателства по делото, взе предвид изложените касационни основания и доводите на страните, при спазване разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 и чл.220 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК от надлежна страна, участник в първоначалното производство, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

Производството пред Софийски районен съд, по което е постановено обжалваното решение е по реда на чл.11 ал.4 от ППЗСПЗЗ. Съдът е разгледал жалбата на Е. Г. М.-И., Л. И. М. и М. Н. М. против Заповед № РД-09-44/19.03.2011г. на Кмета на Столична община, район “О. купел“, с която е одобрено Решение на РЕСУТ (протокол № 7/22.02.2011г.) за определяне на застроената част от имот стар пл.сн.№ 839 от кад.лист № 398 по кадастралния план след 1950г, попадащ в регулационния план на м.“Юбилейна гора“, одобрен със заповед № 144/16.04.1969г.

С оспорената заповед е прието, че част от имот стар пл.сн. № 839-А с площ от 4912кв.м., отразена с шриховка в приложената скица по цифри „1- - 25“ попада върху изградени оранжерии и мотел с прилежащата им инфраструктура в м.“Юбилейна гора“. В заповедта е посочено, че по графични данни площта на имот 839 е от 6750 кв.м.

С обжалваното в настоящото производство решение, районният съд е изменил оспорената заповед, като е определил незастроената част около 130 кв.м. от имот пл. № 839 по кад. лист № 398 по плана на местността “Юбилейна гора“ от 1950г. съобразно означения –А-Б-В-А от приложената скица, която е неразделна част от съдебното решение.

За да постанови този резултат съдът се е позовал на приетото и неоспорено заключение на вещото лице, съгласно което незастроената площ от имот пл. № 839, кад.л. № 398 по плана на местността “Юбилейна гора“ от 1950г. е около 130 кв.м., посочена на скица Приложение № 3, с означения-А-Б-В-А.

Обжалваното решение е неправилно, като постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон и необосновано - отменителни основания по смисъла на чл. 209, т.3 от АПК.

Обжалваната пред районния съд Заповед № РД-09-44/19.03.2011г. на Кмета на Столична община, район "О. купел", издадена на основание чл. 11, ал.4 от ППЗСПЗЗ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК. При обжалването ѝ, съдът следва да осъществи контрол за законосъобразност на заповедта, на основанията по чл. 146 от АПК.

В случая, в обжалваното решение съдът не е осъществил дължимия контрол за законосъобразност на заповедта, на основанията по чл.146 от АПК. В обжалваното решение липсва изложение на фактическите основания, възприети от районния съд, обосноваващи крайния му извод за изменение на оспорената заповед. Съдът е постановил решението си, като е извършил препращане към заключението на вещото лице, но не е изложил собствени мотиви, от които по несъмнен начин да става ясно какви факти и обстоятелства е приел за установени, въз основа на които е извел крайния извод за изменение на оспорената заповед в посочения смисъл.

Съгласно чл. 220 от АПК Върховният административен съд /в случая АССГ, действащ като касационна инстанция/ преценява прилагането на материалния закон, въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. Анализът на цитираната разпоредба налага извод, че липсата на мотиви, на изложени фактически основания от първоинстанционния съд пречат за упражняването на съдебен контрол върху обжалваното решение от страна на касационната инстанция. В случая районният съд не е обсъдил заключението на вещото лице, като не е изложил собствени съображения /мотиви/ относно приетото, че част от имот пл. № 839 по кад. лист № 398 по плана на местността "Юбилейна гора" от 1950г. съобразно означения -А-Б-В-А от приложената скица е незастроен.

С оглед данните по делото, че частта от около 130 кв.м., обозначена от вещото лице по букви А-Б-В-А попада върху тротоар към изградена улица по влязъл в сила подробен устройствен план, районният съд е следвало да прецени и изложи мотиви доколко тази площ може да се приеме като застроена, съответно като свободна площ, който въпрос е основен в производството по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ. Самото определяне на застроена част, съгласно чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е предвидено да се извърши от техническата служба в общината при спазване на Наредба № 7/2003 г. за правила и нормативи за устройството на отделните видове територии и устройствени зони.

В производството по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ единствения релевантен въпрос е този касаещ наличие на строежи върху терена на подлежащата на възстановяване земеделска земя, включена в урбанизирана територия. С разпоредбата на § 1в, ал. 1 и ал. 2 от ДР на ППЗСПЗЗ примерно са изброени строителните дейности и съоръжения, които не позволяват възстановяване на собствеността на земеделски земи. Легално дефиниране на понятието "строежи" е дадено с разпоредбата на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. Цитираните разпоредби следва да се преценят от районния съд при определяне на застроената, съответно свободната площ и да се изложат съображения в тази насока.

Частната касационна жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, но с оглед изхода на делото в настоящата инстанция е

неоснователна.

По изложените съображения, настоящият състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но постановено при наличие на отменителните основания по чл. 209, т.3 от АПК, при което следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд, при спазване указанията, дадени в настоящото решение. При новото разглеждане районният съд следва да се произнесе, с оглед изхода на спора и по разпределението на отговорността за разноските, включително по искането за разноси в касационното производство – чл. 226, ал. 3 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 1, пр. 2 и чл. 222, ал. 2, т. 1 и т.2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 20207457/ 25.09.2020г., постановено по гр.дело № 25714/2015г. по описа на Софийски районен съд, 38 състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд, при спазване указанията, дадени с настоящото решение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: